

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoPr/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112231774
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4112231774.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: W. S. A., W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, XXX XX N., proti žalovanému: L. K. H. v N., B. B. C. P. S. X, XXX XX N., J.: XXXXXXXX, zastúpenému V. V. D., P. so sídlom V. XX, XXX XX A., o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a zaplatenie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 12Cpr/4/2012-519 zo dňa 26.10.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením opravil výrok II. uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 tak, že správne má byť uvedené: „Uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 12Cpr/4/2012-447 zo dňa 23.02.2018 sa vo výroku mení tak, že: „Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 18.504,19 eura na účet právneho zástupcu žalovaného, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“ Súd opravil i odsek 15 odôvodnenia uznesenia v časti režijného paušálu v roku 2014 tak, že správne má znieť: „režijný paušál 4 x 8,04 Eur + DPH“ a v časti režijného paušálu v roku 2015 tak, že správne má znieť: „režijný paušál 6 x 8,39 Eur + DPH.“ Ďalším výrokom súd opravil poslednú vetu odseku 15 odôvodnenia uznesenia tak, že: „Žalovanému tak patrí náhrada trov konania, spočívajúca v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 18.504,19 eura.“ Posledným výrokom opravil prvú vetu odseku 16 odôvodnenia uznesenia tak, že : „Vzhľadom na vyššie uvedené zaviazal súd žalobkyňu ako neúspešnú stranu na zaplatenie náhrady trov konania protistrane podľa § 255 ods. 1 CSP vo výške 18.504,19 eura, tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.“ Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 224 a § 234 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd preskúmal uznesenie č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019, ktorým rozhodol o sťažnosti žalovaného a zistil, že v odseku 15 bol v dôsledku chyby v písaní nesprávne uvedený počet režijných paušálov v roku 2014 a 2015 a vo výroku II. ako aj v odseku 15 a 16 odôvodnenia uznesenia bola uvedená nesprávna výška priznaných trov konania 16.251,60 eura, pričom súd po prekontrolovaní výpočtov zistil, že išlo o chybu v počítaní a chybný bol záverečný súčet, ktorý mal byť správne 18.504,19 eura.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť. Uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 súd priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 16.251,60 eura. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaný odvolanie nepodal, čo značí, že priznanú výšku trov konania považoval žalovaný za správnu. Žalobkyňa sa nestotožnila s odôvodnením napadnutého uznesenia, a to nesprávnym uvedením režijných paušálov za rok 2014 a 2015 a chybou v počítaní, pretože súd môže opravou odstrániť iba zrejme nesprávnosti, ale chyby odstránené súdom prvej inštancie sa za zrejme nesprávnosti, či chyby v písaní a počítaní, nemôžu považovať. V tejto súvislosti poukázala na judikát R 37/1969. Namietala, že súd prvej inštancie rozhodol v podstate druhýkrát o právnom nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného. Uznesením č. k.

12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 súd rozhodol o priznaní nároku v sume 16.251,60 eura, opravným uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-485 zo dňa 05.11.2019 rozhodol o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia v sume 18.533,97 eura, a to bez odôvodnenia, akej zrejmej chyby v počítaní sa dopustil. V uznesení č. k. 12Cpr/4/2012-519 zo dňa 26.10.2020 už súd odôvodnil opravu uznesenia chybou v písaní režijných paušálov a chybou v počítaní, v dôsledku čoho sa mala zmeniť výška priznanej náhrady trov právneho zastúpenia na sumu 18.504,19 eura. Pod chybami v písaní, počítaní alebo inými zrejmyimi nesprávnosťami je možné rozumieť akékoľvek chyby zrejme na prvý pohľad, môže ísť o chyby technického rázu, ktoré nemajú podstatnejší význam. Iné pochybenia je možné napraviť len opravným prostriedkom. Žalovaný však proti uzneseniu č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 odvolanie nepodal. Námietky žalovaného v návrhu na vydanie opravného uznesenia smerujú k vecnej správnosti uznesenia, nedotýkajú sa pochybení technického charakteru, preto vytýkané nedostatky nemožno reparaovať opravným uznesením. Na záver žalobkyňa zdôraznila, že je B. F. a neoprávneným priznaním vyššej náhrady trov konania žalovanému dôjde k poškodeniu v jej majetkovej sfére.

3. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol navrhujúc napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne. Zdôraznil, že predmetom tohto odvolacieho konania je len to, či malo alebo nemalo dôjsť k oprave chýb v písaní, preto tvrdenia žalobkyne k rozsahu priznanej náhrady trov právneho zastúpenia nie sú relevantné. Súd nemôže preskúmať dôvodnosť priznaných trov právneho zastúpenia. V danom prípade išlo o prípad chyby v písaní a počítaní, ku ktorým došlo zjavným zlyhaním duševnej a mechanickej činnosti osoby. Súd v odôvodnení detailne rozpísal konkrétne úkony právnej služby, výšku ich náhrady, náhradu hotových výdavkov, počet a trvanie ciest a náhrady za stratu času vzniknutú právnenmu zástupcovi, pričom všetko detailne vyčíslil. Z vyčíslenia je zrejme, že došlo k zrejmej chybe v počítaní, keď súd priznal žalovanému náhradu trov v sume 16.251,60 eura. Navyše súdu uviedol, že opravil i počet režijných paušálov rokov 2014, 2015. Zníženie režijných paušálov by sa nemalo považovať za opravu chyby v počítaní, avšak táto oprava bola v prospech žalobkyne, preto nemá právo voči tomu podať odvolanie.

4. Žalobkyňa v následnom vyjadrení uviedla, že skutočnosť, že bol žalovanému nesprávne priznaný režijný paušál za roky 2014 a 2015, nie je dôvodom na vydanie opravného uznesenia, pretože nejde o zrejmu nesprávnosť, ani chybu v písaní alebo počítaní, ktorú je možné napraviť opravným uznesením. Opätovne namietla procesné pochybenie súdu, ktorý druhýkrát rozhodol o právnom nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného. Na vydanie opravného uznesenia neboli splnené procesné podmienky. Uznesenie č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 nie je možné napraviť opravou uznesenia, pretože opravy vykonané súdom prvej inštancie neopravili iné zrejme nesprávnosti, ani chyby v písaní a počítaní. Podotkla, že trovy právneho zastúpenia nemajú slúžiť k obohacovaniu sa na úkor neúspešnej strany, ale predstavujú účelne vynaložené náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vedením súdneho sporu. Vzhľadom na skutočnosť, že dôvod na vydanie opravného uznesenia neexistoval, žiadala podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP napadnuté uznesenie zrušiť.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne. Preto toto uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa obsahu spisu sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala určenia porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 250.000 eur. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 12Cpr/4/2012-346 zo dňa 28.09.2015 tak, že žalobu zamietol. Tento rozsudok bol ako vecne správny potvrdený odvolacím súdom rozsudkom č. k. 7CoPr/1/2016-415 zo dňa 30.06.2016. O trovách konania súd rozhodol uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-436 zo dňa 24.01.2017 tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-447 zo dňa 23.02.2018, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd prvej inštancie rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 19.078 eur na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Na základe sťažnosti oboch strán vo veci konala zákonná sudkyňa, ktorá uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 rozhodla tak, že sťažnosti sa sčasti vyhovuje a uznesenie č. k. 12Cpr/4/2012-447 zo dňa 23.02.2018 sa vo výroku mení tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 16.251,60 eura na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Podaním zo dňa 17.01.2019

žalovaný navrhol uznesenie opraviť pre chybu v písaní a počítaní tak, že sa suma 16.251,60 eura nahrádza sumou 18.533,97 eura. Návrhu žalovaného na opravu uznesenia súd prvej inštancie vyhovel uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-485 zo dňa 05.11.2019, proti ktorému podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č. k. 12CoPr/2/2020-513 zo dňa 26.05.2020 zrušil napadnuté uznesenie č. k. 12Cpr/4/2012-485 zo dňa 05.11.2019 pre nepreskúmateľnosť a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci rozhodol súd uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-519 zo dňa 26.10.2020 o návrhu žalovaného na opravu uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 tak, že opravil sumu 16.251,60 eura na sumu 18.504,19 eura a opravil i režijné paušály za rok 2014 a 2015. Proti tomuto opravnému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, preto je predmetné opravné uznesenie predmetom tohto odvolacieho konania.

7. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

8. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

9. Účelom inštitútu opravného uznesenia je napravenie pochybení, ktorých sa súd dopustil pri písaní, počítaní alebo ak rozhodnutie obsahuje inú zrejmu nesprávnosť. Pochybenie v uvedenom smere musí mať znaky okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti vyhotoviteľa takého rozhodnutia, ktoré sa môže prejavíť v rozpore výroku rozhodnutia vo vzťahu k jeho odôvodneniu, napríklad v dôsledku preklepu. Odvolací súd mal na zreteli aj nález Ústavného súdu SR z 24. júla 2014 č. k. II. ÚS 576/2013-30, podľa ktorého výrazom snahy o vyvázenie práva na rozhodovanie podľa relevantnej právnej normy na jednej strane a práva na právnu istotu založenú síce (objektívne) nesprávne prejavovým, ale predsa právoplatným súdnym rozhodnutím, je okrem iného aj ustanovenie § 164 OSP (v súčasnosti 224 CSP). Toto ustanovenie umožňuje súdu, ktorý rozhodnutie vydal, opraviť v ňom aj bez návrhu „chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti“. Kým pojmy „chyby v písaní“, resp. „chyby v počítaní“ sú pomerne jednoznačné, je pojem „iná zrejma nesprávnosť“ relatívne neurčitým pojmom. Už vzhľadom na systematickú úpravu nápravy inej zrejmej nesprávnosti spolu s chybami v písaní a počítaní je zrejme, že na jednej strane môže ísť len o také chyby, ktoré sú podobného druhu ako chyba v písaní alebo počítaní, na druhej strane musí ísť svojím obsahom o iné než písárske alebo počtárske chyby, ak k ich vzniku došlo okamžitým zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia (porov. Rc 37/1969). Za zrejmu nesprávnosť v zmysle § 164 OSP (v súčasnosti 224 CSP) tak treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavíť chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Musí ísť o chybu súdu, nie účastníkov konania (súd preto nemôže postupom podľa § 164 OSP (v súčasnosti 224 CSP) odstraňovať nedostatky podaní účastníkov, ktoré zapríčinili nesprávnosť rozsudku; porov. aj 3 MCdo 21/2008).

10. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď opätovne po vrátení veci odvolacím súdom rozhodol o podanom návrhu žalovaného zo dňa 17.01.2019 na opravu uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019. V tomto návrhu žalovaný dôvodne poukázal na chybu v počítaní spočívajúcu v nesprávnom celkovom sčítaní náhrady trov za všetky úkony právnych služieb a súčasne i náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času. V odôvodnení uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 boli detailne uvedené úkony právnych služieb a nim prislúchajúca odmena advokáta, rovnako ako i rozpísané všetky cesty, za ktoré advokátovi žalovaného prislúcha náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Súčet odmeny za úkony právnych služieb súd uviedol a vyčíslil v nasledovnej výške: 15 x 924,53 eura + 2 x 7,81 eura + 5 x 8,04 eura + 8 x 8,39 eura + 462,14 eura + 8,84 eura; t. j. spolu 14.461,87 eura bez DPH; spolu s DPH v sume 17.354,24 eura. Súčet celkovej náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času súd vyčíslil vo výške: 152,01 eura + 153,79 eura + 153,83 eura + 153,60 eura + 155,12 eura + 156,26 eura + 100,66 eura + 154,46 eura; t. j. spolu 1.179,73 eura s DPH. Súd prvej inštancie však pochybil pri sčítaní celkových trov právneho zastupovania, pretože celkový súčet odmeny za úkony právnych služieb a náhrad hotových výdavkov a straty času predstavoval správne sumu 18.533,97 eura (17.354,24 eura + 1.179,73 eura) a nie sumu 16.251,60 eura, ktorá bola uvedená v uznesení č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že pri vykonanom finálnom sčítaní celkových trov právneho zastúpenia pozostávajúcich z odmeny za úkony právnych služieb a z náhrad hotových

výdavkov a straty času došlo k chybe v počítaní, ktorá sa prejavila v samotnom výroku tohto uznesenia i v jeho odôvodnení v poslednej vete odseku 15 a v odseku 16. Z uvedených dôvodov potom mylne uvedenú sumu 16.251,60 eura opravil na sumu, ktorá matematicky zodpovedá súčtu odmeny za úkony právnych služieb, náhrad hotových výdavkov a straty času.

11. Pri preskúmaní uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 v súvislosti s podaným návrhom na opravu tohto uznesenia súd prvej inštancie okrem deklarovanej chyby v počítaní zistil i ďalšiu chybu v písaní, ku ktorej došlo pri vyhotovení tohto uznesenia, a to chybu v písaní pri uvedení počtu režijných paušálov v roku 2014 a 2015. V uznesení č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 uviedol ich počet za rok 2014 $5 \times 8,04$ eura + DPH a za rok 2015 $8 \times 8,39$ eura + DPH. Z vymenovania úkonov právnych služieb súdom je zrejmé, že za rok 2014 bola právnemu zástupcovi žalovaného priznaná odmena za 4 úkony právnych služieb, preto aj režijný paušál vo výške 8,04 eura mal byť priznaný štyrikrát a nie päťkrát. Rovnako je to aj za rok 2015, v tomto roku bola právnemu zástupcovi žalovaného priznaná odmena za 6 úkonov právnych služieb, preto aj režijný paušál vo výške 8,39 eura mal byť priznaný len šesťkrát a nie osemkrát. Súd prvej inštancie správne považoval chybu pri nesprávnom uvedení počtu režijných paušálov za chybu v písaní, pretože nie je možné priznať za jeden úkon právnej služby viacero režijných paušálov. Pochybenie súdu v uvedenom smere teda má znaky okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti vyhotoviteľa tohto uznesenia, ktorý pri uvedení počtu režijných paušálov nesprávne spočítal počet úkonov právnych služieb za rok 2014 a 2015, alebo došlo k omylu pri uvádzaní počtu režijných paušálov. Navyše aj z vyčíslenia trov právneho zastúpenia právny zástupcom žalovaného je zrejmé, že ten si uplatnil za jeden úkon právnej služby vždy len jeden režijný paušál v príslušnej výške v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V danom prípade tak išlo o zrejmú chybu v písaní, čím boli splnené zákonné podmienky na vydanie opravného uznesenia podľa platnej právnej úpravy, ktorú súd v odôvodnení napadnutého uznesenia citoval a na ktorú aj odvolací súd poukazuje.

12. Vyššie uvedená chyba v počítaní finálneho súčtu náhrady trov právneho zastúpenia a chyba v písaní pri uvedení nesprávneho počtu režijných paušálov primáli súd prvej inštancie, aby opravil výšku náhrady trov právneho zastúpenia opravným uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-519 zo dňa 26.10.2020, ktorým opravil priznanú sumu náhrady trov právneho zastúpenia zo sumy 16.251,60 eura na sumu 18.504,19 eura. K uvedenej sume súd dospel správnym sčítaním celkových trov právneho zastúpenia pozostávajúcich z odmeny za úkony právnych služieb, t.j. $15 \times 924,53$ eura + $2 \times 7,81$ eura + $4 \times 8,04$ eura + $6 \times 8,39$ eura + 462,14 eura + 8,84 eura; t. j. spolu 14.437,05 eura bez DPH; spolu s DPH v sume 17.324,46 eura a súčasne z náhrad hotových výdavkov a náhrady za stratu času v sume 1.179,73 eura s DPH, t.j. spolu 18.504,19 eura ($17.324,46 + 1.179,73$).

13. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že na opravu či odstránenie chýb v uznesení č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 mal žalovaný podať opravný prostriedok. V danom prípade šlo o chyby vzniknuté v dôsledku okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti vyhotoviteľa uznesenia, ktorých opravu bolo možné dosiahnuť vydaním opravného uznesenia. K námietke žalobkyne týkajúcej sa procesného pochybenia súdu, ktorý podľa nej rozhodol druhýkrát o nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalovaného, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu a ani z obsahov súdnych rozhodnutí nevyplýva žiadna skutočnosť potvrdzujúca opodstatnenosť tejto námietky. Uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-519 zo dňa 26.10.2020 došlo k rozhodnutiu o podanom návrhu žalovaného na opravu uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019 po tom, ako odvolací súd uznesením č. k. 12CoPr/2/2020-513 zo dňa 26.05.2020 zrušil uznesenie č. k. 12Cpr/4/2012-485 zo dňa 05.11.2019 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu nedošlo k rozhodnutiu o výške náhrady trov konania žalovanému dvakrát, ale uznesením č. k. 12Cpr/4/2012-519 zo dňa 26.10.2020 došlo len k oprave uznesenia č. k. 12Cpr/4/2012-471 zo dňa 07.01.2019. Vydaním opravného uznesenia nedošlo k negatívnemu zásahu k porušeniu princípu právnej istoty, pretože bolo vydané na základe príslušných procesných ustanovení platnej právnej úpravy, a aj v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, judikovaným pod Rc 37/1969.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).